

■ ■ عَنِ الْأَنْسَبِ لِلْجَوَابِ عَنِ التَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَقْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ (٢٦ - ٣٥)

۲۶- ﴿ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا ﴾:

- ۱) در آفریدن آسمان و زمین فکر می‌کنند، خدای ما اینها را بی‌هدف نیافریدی!
  - ۲) در آفرینش آسمانها و زمین می‌اندیشند، خداوند این را بیهوده خلق نکردی!
  - ۳) در آفریدن آسمان و زمین تفکر می‌کنند، یعنی که خدایا این را باطل نیافریده‌ای!
  - ۴) می‌اندیشند که آسمانها و زمین را خلق کرد، ای خدای ما اینها را برای باطل خلق نکرده‌ای!
- ۲۷- « لَا تَقُلْ مَا لَا عِلْمَ لَكَ بِهِ، زَيْمًا يُسَبِّبُ لَكَ مَشَاقِلَ وَ تَنْتُمِ عَلَيْهِ؛ فَلَا يَذَّأُنُ تَسَكُّتًا »:
- ۱) آنچه را که به آن هیچ علمی نداری مگو، چه بسا باعث مشکلاتی برایت شود و از آن پشیمان شوی، پس ناچار باید ساکت شوی!
  - ۲) از آنچه که بدان علمی نداری حرف نزن، چه بسیار سبب مشکلات برای تو می‌شود و از آن پشیمان شده؛ مجبور به سکوت شوی!
  - ۳) راجع به چیزی که هیچ علمی بدان نداری حرف نزن، بسیار مشکلات برایت می‌آورد؛ و از آن نادم شده ناگزیر سکوت خواهی کرد!
  - ۴) چیزی را که نسبت به آن علمی نداری مگو، مشکلات بسیاری را سبب می‌شود پس پشیمان خواهی شد؛ و چاره‌ای جز سکوت نخواهی داشت!

۲۸- « تَبْدِئُوا الْمَدْرَسَةَ بِتَعْلِيمِ الْكُتُبِ، وَ لَكِنَّ الْحَيَاةَ تَبْدَأُ بِالْإِمْتِحَانِ ثُمَّ تُدْرِسُ الدَّرُوسَ »:

- ۱) مدرسه را با یاد گرفتن کتابها شروع می‌کنند اما زندگی‌مان با امتحان شروع شده سپس درسها داده می‌شوند!
  - ۲) مدرسه با یاد دادن کتابها شروع شده، اما ما در زندگی امتحان را آغاز می‌کنیم سپس درسها داده می‌شوند!
  - ۳) مدرسه را با آموختن کتابها شروع می‌کنیم، ولی زندگی با امتحان شروع می‌شود سپس درسها را می‌دهند!
  - ۴) مدرسه با آموزش کتابها شروع می‌شود، ولی زندگی با امتحان آغاز می‌کند سپس درسها را می‌دهند!
- ۲۹- « عُوذُ نَفْسِكَ بِأَنْ تُكَلِّمَ النَّاسَ بِلِسَانِ لَيْئِنٍ وَ أَنْ لَا تَتَكَلَّفَ فِي مَوْضِعٍ لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، وَ إِلَّا يُمَكِّنَ أَنْ تَقَعَ فِي مَوْضِعِ التُّهْمَةِ »:

- ۱) به نفس خود برگرد تا با مردم با نرمی سخن بگویی و در موردی که بدان آگاهی نداری، دخالت نکنی و الا ممکن است در جایگاهی از اتهام قرار گیری!
- ۲) خود را عادت بده به اینکه با زبان نرم با مردم سخن بگویی و در موضوعی که به آن علمی نداری دخالت نکنی، وگرنه امکان دارد در موقعیت اتهام قرار گیری!
- ۳) خودت را عادت بده که با مردم به نرمی حرف بزنی و در موضوعی دخالت نکنی وقتی بدان آگاهی نداری، و الا ممکن است که در موقعیت تهمت زدن قرار بگیری!
- ۴) به درون خود برگرد برای اینکه با مردم با زبانی نرم حرف بزنی و در موردی که برای تو علمی نیست، دخالت نکنی وگرنه امکان دارد در موضع تهمت قرار بگیری!

۳۰- « تلك الأبنوة البحرية الذكبة التي كانت تتكلم مع أصدقاتها بأصوات خاصة استطاعت أن تؤدي دوراً مهماً في بحثنا البحري! »:

- ۱) آن پستاندار دریایی باهوش که با صداهایی خاص با دوستانش صحبت می‌کرد توانست نقش مهمی در پژوهش دریایی ما ایفا کند!
- ۲) آن، پستاندار دریایی باهوشی بود همان که با دوستانش با صداهای ویژه‌اش حرف می‌زد، او قادر به ایفای نقشی مهم در تحقیقات دریایی ما بود!
- ۳) آن، پستاندار دریایی باهوش است که با هموعانش با صوتهای ویژه خود سخن می‌گفت، و توانست در پژوهش ما در دریا نقشی مهم بازی کند!
- ۴) آن پستاندار دریایی باهوشی که می‌توانست با صوتهایی خاص با هموعانش تکلم کند، قادر خواهد بود در تحقیقات ما در دریا نقش مهم داشته باشد!

۳۱- « هناك شجرة في الجنوب تكثف من بداية حياتها حول جذع و غصون شجرة أخرى، و هي حية بهذا الالتفاف! »:

- ۱) آنجا در جنوب تک درختی است که از آغاز زندگی خود پیرامون تنه و شاخه‌های درختی دیگر می‌پیچد، و تنها بوسیله این پیچیدن زنده است!
- ۲) درختی در جنوب وجود داشت، این درخت از آغاز زندگی خود پیرامون تنه یک درخت دیگر و شاخه‌هایش می‌پیچید و بوسیله آن زنده می‌ماند!
- ۳) درختی در جنوب وجود دارد که از ابتدای زندگیش دور تنه و شاخه‌های درختی دیگر می‌پیچد، و آن به این پیچیدن زنده است!
- ۴) آنجا در جنوب تک درختی هست که از شروع زندگیش دور تنه و شاخه‌های یک درخت دیگر پیچیده است، و بسبب این پیچیدن زنده مانده!

۳۲- « اكتتب تجربة الأمم و ثمره آلاب من الأفكار و تزيد قوة فهم و درك الإنسان و ثري مفكرين فضلاء! »:

- ۱) کتابها تجربه امتها و ثمره هزاران نوع اندیشه است و با آن نیروی دریافت و درک انسان افزون می‌شود و مفکرین اندیشمندی پرورش می‌دهد!
- ۲) کتب تجربه ملتها و میوه هزاران اندیشه‌ایست که قوت دریافت و ادراک انسان به آن زیاد می‌شود و مفکران فاضل را پرورش می‌دهد!
- ۳) کتب تجربه امتها و ثمره هزاران نوع فکر هستند و بر قوت فهم و ادراک انسان می‌افزایند و متفکرین اندیشمند را می‌پروراند!
- ۴) کتابها تجربه ملتها و میوه هزاران فکر هستند و نیروی فهم و درک انسان را زیاد می‌کنند و متفکران فاضلی را می‌پروراند!

۳۳- عین الخطأ:

- ۱) المرء القوي يعمل و الضعيف يتملى: انسان نیرومند عمل می‌کند و انسان ضعیف آرزو می‌کند!
- ۲) الحياة بلا عمل كمثل حاملة الإنسان على نفسه: زندگی بدون عمل چون بار سنگینی است که انسان آن را بر خود تحمیل می‌کند!
- ۳) علينا أن نكون نقادين للكلام حتى تأخذ كلمة الحق من أي شخص: ما باید از نقدکنندگان سخن باشیم تا سخن حق را از افراد گرفته باشیم!
- ۴) المعرفة كالشجرة لا تصغر يوماً بعد يوم بل تنمو كل يوم: معرفت چون درخت است که روز به روز کوچک نمی‌شود بلکه هر روز رشد می‌کند!

## ۳۴- عین الخطأ:

- ۱) تُسَمَّى كُلُّ مَادَّةٍ قَابِلَةٌ لِلِاسْتِعْمَالِ الْوَقُودِ، الَّذِي يَسْتَعْمِدُهُ الْإِنْسَانُ لِلطَّبْخِ أَكْثَرُ: هِيَ مَادَّةٌ قَابِلَةٌ لِاسْتِعْمَالِهَا رَا سُوخْتِ مِي نَامِيمِ، وَانْسَانٌ أَنْ رَا بِيَشْتَرِ بَرَايَ پَخْتَنِ بَكَارِ مِي بَرِدِ،
- ۲) نَحْنُ نَسْتَفْعِدُ الْيَوْمَ بِالطَّاقَةِ الْكَهْرِبَائِيَّةِ وَ الطَّاقَةِ الشَّمْسِيَّةِ كَالْوَقُودِ: امْرُوزِهِ مَا اَزْ اَنْرُؤِي الْكْتَرِيكِي وَ اَنْرُؤِي خورشیدی بعنوان سوخت بهره‌مند می‌شویم،
- ۳) وَ لِإِزَالِ الْإِنْسَانِ يَكْشِفُ مَا يُسَهِّلُ شُرُوبَهُ حَيَاتِهِ: وَ انْسَانٌ هُمَاوَرِهْ اَنْجِهْ كِهْ اَمُورِ زَنْدَاگِيْشِ رَا اَسَانِ مِي كَنْدِ كَشْفِ مِي كَنْدِ،
- ۴) فَالْيَسِ بَعِيدًا أَنْ نَجِدَ طَاقَاتٍ أُخْرَى تَصْبِحُ مَصْدَرًا حَدِيثًا: پَسِ بَعِيدِ نَيْسْتِ كِهْ اَنْرُؤِيهَائِ دِيگَرِي رَا بِيَايِمِ كِهْ مَنَبِعِ جَدِيدِي بِشُونْدَا!

## ۳۵- « كَيْسَتْ أَنْكِهْ خُورْشِيدِ رَا دَرِ فِضَا چُونِ شَرَاهِیْ اِیْجَادِ كُودِهْ اَسْتَا ». عین الصحيح:

- ۱) مَنْ هُوَ الَّذِي خَلَقَ الشَّمْسَ فِي الْفِضَاءِ مِثْلَ الشَّرِّةِ!
- ۲) مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَ الشَّمْعَ فِي الْجَوْ مِثْلَ شَرِّةِ!
- ۳) مَنْ الَّذِي أَوْجَدَ شَمْسًا فِي الْفِضَاءِ كَالشَّرِّةِ!
- ۴) مَنْ هَذَا الَّذِي خَلَقَ شَمْسًا فِي الْجَوْ كَشَرِّةِ!

## ■ ■ إقرأ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ (٣٦ - ٤٢) بِمَا يَنْسَبُ النَّصِّ:

لَنْ صَلَا صَالِحًا وَاحِدًا يَصْدُرُ عَنِ إِنْسَانٍ لَا يَدُنْ عَلَى آلِهِ امْرُؤٌ فَاضِلٌ، لِأَنَّ الْخَيْرَ فِي النَّاسِ مَفْرُوضٌ وَجُودُهُ خُلُقًا لَا تَخْلُقًا! فَمَنْ كَانَ خُلُقُهُ فَضْلًا انْعَكَسَتْ أَخْلَاقُهُ عَلَى أَعْمَالِهِ فَلَا تَخْلُو أَعْمَالُهُ مِنْ آثَرِ الْخَيْرِ. إِنَّ النَّفْسَ الْمَيَّالَةَ إِلَى الْخَيْرِ وَ الْمَبْتَائَةَ إِلَى الْمَكْرَمَاتِ لِإِسْهَالِ لَهَا ارْتِكَابَ السُّوءِ بَلْ تُحِبُّ أَنْ تَبْذُلَ بِيَدِهَا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ، أَوْ تَطْلُبَهُ النَّاسَ أَوْ لَا، وَ سِوَاةِ اِتِّخَاتِيَّتِ أَخْبَارِ خَيْرَاتِهِ أَمْ لَا! لِأَنَّهُ رُبَّمَا نِعْمَتُهُ عَلَى حَبِّ الْخَيْرِ.

وَ فِي هَذَا الْمَجَالِ تُشَاهِدُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ لِلْخَيْرِ فَبَعْضُهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَى عَمَلِهِمْ نَظْرَةَ التَّجَارِ الْمُنْدِينِ بِهْ اِكْتِسَابِ الزَّيْجِ فَيَطْلُبُونَ الْجَنَّةَ، وَ بَعْضُ الْآخَرِينَ مِنْهُمْ يَخَافُونَ الْإِفْلَاقَ وَ الضَّرَرَ فَيَجْتَنِبُونَ نَارَ جَهَنَّمَ، وَ لَكِنْ هُنَاكَ جَمَاعَةٌ مِنْهُمْ، وَ إِنْ كَانَ عَدَدُهُمْ قَلِيلًا، لَكِنَّهُمْ يَعْمَلُونَ الْخَيْرَ فَضْلًا لَا تَكْضُلًا، فَمَصْدَرُ حَسَنَاتِهِمْ قُلُوبُهُمْ الْمُؤْمِنَةُ!

## ۳۶- عین الصحيح: الغرض من النص هو .....

- ۱) تَعْبِيحُ الْمَسِيئَاتِ وَ تَجْمِيلُ الْحَسَنَاتِ.
- ۲) تَشْجِيحُ النَّاسِ بِالْقِيَامِ بِالْخَيْرَاتِ وَلَوْ مَرَّةً.
- ۳) غَرْزُ شَجْرَةِ الْحَسَنَاتِ فِي قَلْبِ الْإِنْسَانِ.
- ۴) تَبْيِيحُ غَايَاتِ الْخَيْرِ وَ الشَّرِّ فِي أَعْمَالِ الْإِنْسَانِ.

## ۳۷- عین ما ليس مقصودًا من العبارة التالية: « إِنَّ الْخَيْرَ فِي النَّاسِ مَفْرُوضٌ وَجُودُهُ خُلُقًا لَا تَخْلُقًا »

- ۱) لَا فَائِدَةَ فِي سَبِيلِ إِكْرَاهِ الْآخَرِينَ عَلَى الْقِيَامِ بِالْحَسَنَاتِ فَإِنَّهَا تَحْتَاجُ إِلَى أَرْضٍ صَالِحَةٍ.
- ۲) آثَرُ أَعْمَالِ الْخَيْرِ يَجِبُ أَنْ يَظْهَرَ فِي ظَاهِرِ الْإِنْسَانِ وَ خُلُقَتِهِ.
- ۳) بَذْرُ الْخَيْرِ إِنْ لَمْ تَكُنْ فِي تَرَابِكَ فَلَا تُثْمِرُ ثَمْرَاتٍ نَصِيرَةٍ.
- ۴) رُبَّمَا تُجْبِرُ نَفْسَكَ عَلَى الْخَيْرِ فَلَا لَذَّةَ فِيهِ.

٣٨- عَيْن ما ليس مصدر تشجيع بعض المؤمنين على القيام بالخير:

- (١) الشهرة بين الناس  
(٢) الحصول على الثواب  
(٣) الخوف من النار  
(٤) خالص وجودهم

٣٩- عَيْن ما لا يناسب مفهوم النص:

- (١) لا تَرْضَ من الناس غَيْرَ طِبَاعِهِمْ وَطَبِيعَتِهِمْ  
(٢) إِنَّ زَهْرَةً وَاحِدَةً تَنْفُثُ فِي وَقْتٍ لَا يَدُلُّ عَلَى حُلُولِ الزَّبِيعِ!  
(٣) فَلْتَقَمِلِ النَّفْسَ الْجَمِيلَ لِأَنَّهُ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ، وَ الْإِلَهَ يُحِبُّهُ!  
(٤) إِذَا مَرَّ بِي يَوْمٌ وَ لَمْ أَتَّخِذْ يَدًا وَ لَمْ أَسْتَقِدِّ عِلْمًا، فَمَا ذَاكَ مِنِّ عَمْرِي!

■ عَيْن الخطأ في الإعراب و التحليل الصرفي (٤٠ - ٤٢)

٤٠- « إنتشرت »:

- (١) ماضٍ - للمفرد المؤنث الغائب - مزيد ثلاثي بزيادة حرفين / فعلٌ و فاعله « أخبار »  
(٢) فعل ماضٍ - للمفرد المؤنث - مزيد ثلاثي ( من باب انفعال ) / فعلٌ و فاعله « أخبار »  
(٣) ماضٍ - للغائبة - مزيد ثلاثي ( له حرفان زائدان ) - لازم / فعلٌ و مع فاعله: جملة فعلية  
(٤) فعل ماضٍ - مزيد ثلاثي ( من باب انفعال ) - لازم / فعل و فاعله « أخبار » و الجملة فعلية

٤١- « شاهده »:

- (١) فعل مضارع - ماضيه « شاهد » على وزن « فاعل » - متعدّد - معلوم / فعل و مع فاعله جملة فعلية  
(٢) مضارع - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد من باب مفاعلة / فعل و مفعوله « المؤمنين » منصوب بالياء  
(٣) فعل مضارع - للمتكلم مع الغير - متعدّد - معلوم / فعلٌ و مع فاعله جملة فعلية، و « المؤمنين » مفعوله  
(٤) مضارع - للمتكلم مع الغير - مزيد ثلاثي ( من باب مفاعلة ) / فعل و فاعله « المؤمنين » و الجملة فعلية

٤٢- « الميالة »:

- (١) مفرد مؤنث - معرّف بأل - معرب / منصوب بالتبعية  
(٢) مفرد مؤنث - اسم مبالغة - معرّف بأل / صفةٌ و الموصوف « النفس »  
(٣) اسم - مفرد مؤنث - اسم مبالغة - معرّف بأل - معرب / خبر « إن » و مرفوع  
(٤) اسم - مؤنث - معرّف بأل - معرب / صفة و منصوب بالتبعية للموصوف « النفس »

■ عَيْن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (٤٣ - ٥٠)

٤٣- عَيْن الخطأ في ضبط حركات الحروف:

- (١) عَلَيْنَا أَنْ لَا نَتَكَبَّرَ عَلَى الْآخِرِينَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُتَكَبِّرِينَ!  
(٢) فِي أَيْرَانَ نَرَوَاتُ كَثِيرَةً فِي بَاطِنِ الْأَرْضِ، بِلَانْنَا غَنِيَّةٌ بِالنَّقْطِ!  
(٣) قَدْ بَلَغَنِي أَنَّ رَجُلًا مِنْ قِتِيَّةِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ دَعَاكَ إِلَى مَأْدِبَةٍ فَأَسْرَعْتَ إِلَيْهَا!  
(٤) نَسْتَطِيعُ الْجِرَاءُ أَنْ تُكْدِرَ عَيْنَيْهَا فِي أَجَاهَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ دُونَ أَنْ تُحْرِكَ رَأْسَهَا!

٤٤- عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاحَاتِ: « ... مِنَ الصُّعْبِ ... تُحِبُّ صَدِيقَكَ حُبًّا ... مِنَ الصُّعْبِ ... تَجِدُ الصَّدِيقَ الَّذِي يَسْتَحِقُّ هَذَا الْحُبَّ! »

- (١) أَنْ، أَنْ، وَكَانَ، أَنْ  
(٢) إِنْ، أَنْ، لَيْسَ، أَنْ  
(٣) لَيْسَ، إِنْ، لَيْتَ، إِنْ  
(٤) لَيْسَ، أَنْ، وَلَكِنْ، أَنْ

٤٥- عَيْنَ الضُّطِّ عَنْ مَا يُعَادِلُ الْمَطْهُومَ:

- (١) ﴿لَنْ تَقَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ ← رُوغْن رِيخْتَه رَا نَذْرَ اِمَامَزَاهِدَه كَرْدَن!  
(٢) ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ← هَر أَنْ كَس كِه دَنْدَان دَهْد نَان دَهْدَا  
(٣) ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾ ← نِيكَ رَا پَاسَخِ جَز نِكُو نِيستَا  
(٤) ﴿وَإِذَا مَرَّوْا بِاللَّغْوِ مَرَّوْا كِرَامًا﴾ ← شَتْر دِيدِي نَدِيدِي

٤٦- عَيْنَ مَا فِيهِ اسْمُ الْمِبَالِغَةِ:

- (١) إِنْ الْخَفَاشَ مِنَ الطَّيُورِ الَّتِي لِاتَطِيرِ إِلَّا فِي اللَّيْلِ!  
(٢) إِحْدَى صَدِيقَاتِي غَمَالَةٌ أَيْدِيهَا، وَ هِيَ تُظَنُّ أَنَّهَا لَمْ تُنْطَفِئْ!  
(٣) إِنْ الرِّمَانَ مِنَ الْفَوَاكِهِ النَّذِيذَةِ فِي فَصْلِ الْخَرِيفِ وَالشِّتَاءِ!  
(٤) لَا يَذْهَبُ الزُّوَارُ إِلَى الْأَمَاكِنِ غَيْرِ الْمَشْهُورَةِ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ!

٤٧- عَيْنَ اسْمَا عَلَامَةٍ رَفَعَهُ « الْأَلْفُ »:

- (١) لَا يَصِلُ عَدُوُّ أَسْنَانَ الطِّفْلِ إِلَى عَشْرِينَ سَنًا إِلَّا بَعْدَ سَنَتَيْنِ مِنْ عَمْرِهِ!  
(٢) اسْتَفَادَ الْمُهَنْدِسُونَ أَكْثَرَ مِنْ عَشْرَةِ أَطْنَانٍ مِنَ الدِّيْنَامِيْتِ لِشَقِّ الْقَنْوَاتِ!  
(٣) إِنْ السُّكُوتُ ذَهَبٌ وَ الْكَلَامُ فَضَّةٌ، إِنَّهُمَا مَفِيدَانِ فِي وَقْتِهِمَا!  
(٤) تَأْتِيْزُ أَوْزَانِ الْأَشْعَارِ فِي بِلَاغَةِ الْآيَاتِ الشَّعْرِيَّةِ كَثِيْرًا!

٤٨- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي بِنَاءِ الْمَجْهُولِ:

- (١) عَوْضُ الْبَاتِغِ اللَّبَاسِ لِي أَمْسَ ← عَوْضُ اللَّبَاسِ لِي أَمْسَ!  
(٢) أَخْلَقَ التَّلْمِيْذُ بَابَ الصَّنْفِ بِهَدْوٍ ← أَخْلَقَ بَابَ الصَّنْفِ بِهَدْوٍ!  
(٣) يَرْتُدُّ الشَّرْطِيُّ الْمَوَاطِنِينَ فِي الشُّوَارِعِ ← يَرْتُدُّ الْمَوَاطِنِينَ فِي الشُّوَارِعِ!  
(٤) يُسْتَعْمَلُ رُكَابُ السِّيَّارَاتِ حَزَامَ الْأَمَانِ لِلْمَلَامَةِ ← يُسْتَعْمَلُ حَزَامَ الْأَمَانِ لِلْمَلَامَةِ!

٤٩- عَيْنَ كَلِمَةِ « الْفَضْلُ » صِفَةً:

- (١) مَا قَسَمَ اللهُ لِلْعِبَادِ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الْعَقْلِ!  
(٢) مَنْ أَعْطَى وَقْتُ الْحَاجَةِ كَانَتْ عَطِيَّتُهُ أَفْضَلَ إِعْطَاءً!  
(٣) مَنْ أَخْلَصَ لِهْ أَعْمَالَهُ، ظَهَرَتْ أَفْضَلُ الصِّفَاتِ فِي قَلْبِهِ!  
(٤) يَجِبُ عَلَيْنَا أَنْ نَسْتَفِيدَ مِنْ أَخْطَائِنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ بِأَفْضَلِ طَرِيقَةٍ!

٥٠- عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاحَاتِ: « يَا ...، ... زَمِيْلِكَ فِي الْمَصَاعِبِ، وَ يَا ... رَاقِبِ صَدِيقِكَ فِي كُلِّ حَالٍ! »

- (١) صَدِيقٌ - سَاعِدِينَ - زَمِيْلٍ  
(٢) صَدِيقٌ - سَاعِدٌ - زَمِيْلٌ  
(٣) صَدِيقِي - سَاعِدِي - زَمِيْلِي  
(٤) صَدِيقِي - سَاعِدِي - زَمِيْلِي